

187 . Slava Rusă | Comuna: Slava Cerceză | Județ: Tulcea | Anul: 2002

Anul: 2002

Cod RAN: 161277.01

Perioade: Preistorie, Protoistorie, Antichitate, Evul Mediu

Epoci: Paleolitic, Mezolitic, Neolitic, Eneolitic, Epoca bronzului timpuriu, Hallstatt, La Tène, Epoca greacă, Epoca elenistică, Epoca romană timpurie, Epoca romană târzie, Epoca medievală timpurie, Evul Mediu

Tipuri sit: amenajare/construcție

Categorii sit: Apărare (construcții defensive)

Autori: Dan Aparaschivei, Victor-Heinrich Baumann, Costel Chiriac, Mihaela Iacob, Lucrețiu Mihăilescu-Bîrliba, Nicolae Mirițoiu, Alina Neagu, Eugen Dorel Paraschiv, Valentin Piftor, Vlad Popescu, Andrei Soficaru, Simina Stanc, Nicușor Sultana, George Nuțu, Mihai Paraschiv, Victor Nicolau, Leontin Istudor, George Băcuță

Instituții: Institutul de Arheologie, Iași, Institutul de Cercetări Eco-Muzeale Tulcea, Institutul de Arheologie, Iași, Institutul de Cercetări Eco-Muzeale Tulcea, Universitatea "Alexandru Ioan Cuza", Iași, Institutul de Antropologie "Francisc J. Rainer" București, Universitatea București, Facultatea de Istorie, Institutul de Cercetări Eco-Muzeale Tulcea, Universitatea "Alexandru Ioan Cuza", Iași, Institutul de Antropologie "Francisc J. Rainer" București, Institutul de Antropologie "Francisc J. Rainer" București, Universitatea "Alexandru Ioan Cuza", Iași, Institutul de Antropologie "Francisc J. Rainer" București, Universitatea "Alexandru Ioan Cuza", Iași, Universitatea "Alexandru Ioan Cuza", Iași, Universitatea București, Facultatea de Istorie, Universitatea București, Facultatea de Istorie, Universitatea București, Facultatea de Istorie

Raport

Cercetarea s-a desfășurat în perioada 28 iunie – 31 august, în mai multe sectoare, cu finanțarea MCC (40 milioane lei) și ICEM Tulcea (140 milioane lei).

I. Sectorul Curtina G

În campania din 2002 am prelungit secțiunea I (plasată pe mijlocul curtinei și orientată N – S) cu 48 m spre sud (12 carouri); în prezent aceasta are 100 m (25 carouri de 4 x 3 m). Cercetările s-au efectuat în carourile 14 – 25.

La mijlocul C 14, la adâncimea de -0,15 – 0,20 m, a apărut dărâmătura unui zid romano-bizantin; după dispunerea acesteia, se pare că zidul nu mai respecta traseul zidului de incintă nordic, fiind vorba de ultima fază de locuire.

În dreptul țărșului 14 și spre capătul C 14, la adâncimea de -0,30, respectiv -0,25 m, au apărut două ziduri romano-bizantine, puternic afectate de lucrările agricole, paralele cu latura nordică a incintei (orientate aproximativ ENE – VSV); acestea se păstrează pe cel mult trei asize și sunt realizate din pietre cioplite sumar, legate cu pământ. Dimensiunile medii ale pietrelor sunt de 30/35 x 10/15 cm. În zona amintită, săpătura s-a efectuat până la un nivel de călcare, surprins la adâncimea de -0,70 m.

În C 15 – 18, la adâncimea de -1,75 m (luată din dreptul țărșului 14) am surprins un nivel de locuire romano-bizantină (cu un cuptor distrus în C 15 și un fragment de zid din pietre de mari dimensiuni, legate cu pământ, în dreptul țărșului 16) ce se păstra doar în zona vestică a secțiunii; în partea estică, acesta era perforat de mai multe gropi. Am păstrat nivelul amintit în jumătatea de vest a secțiunii (unde acesta se păstra), iar în cea de est, în C 15 – 20 am coborât până la steril.

În C 15 și în prima jumătate a caroului următor nu am surprins nici un nivel de locuire, stratul arheologic fiind afectat de gropile amintite; aici săpătura s-a efectuat până la adâncimea de -2,60 m (luată din dreptul țărșului 14).

Din a doua jumătate a C 16 până în dreptul țăruiului 20, am surprins două niveluri de călcare de perioadă romano-bizantină, datate cu monede din secolul IV. Primul dintre acestea (cel superior) consta într-o podea de lut galben și acoperea fundația unui zid (demantelat). Fundația a fost realizată din pietre de mici dimensiuni, legate cu pământ. Zidul era, la fel ca și celelalte întâlnite, paralel cu latura nordică a incintei. Am păstrat acest nivel în jumătatea de vest a C 19 – 20; acestuia-i corespunde o clădire, căreia i-am surprins colțul de sud-est, în dreptul țăruiului 19. Clădirea fusese realizată din pietre de dimensiuni variabile legate cu pământ și era așezată peste fundația zidului demantelat amintit mai sus. Al doilea nivel era amenajat dintr-un strat de pietriș, peste care s-a realizat o lăptărie; acestuia nu-i corespunde nici o construcție. Sub acest nivel, am săpat cca. 30 – 40 cm în steril, pe ultimul m al C 19 și în C 20 (la S de zidul demantelat).

În dreptul țăruiului 19, sub fundația zidului demantelat, am surprins un mormânt de înhumatie, în amforă. Amfora era orientată NE (gura) – SV; acesteia îi fusese spart fundul, pentru a fi depus cadavrul – pe partea dreaptă, chirchit, cu capul spre gura piesei. Peste amforă a fost depusă o piatră înclinată spre nord-vest, pe care a fost descoperită o monedă colonială din timpul lui Commodus. Amfora se datează în secolul IV. După dimensiunile oaselor scheletului, rezultă că în vas a fost depus un copil ce avea vârsta maximă de o lună.

În C 21 – 23, la adâncimea de -0,15 – -0,35 m, am surprins un pavaj din pietre de mici dimensiuni, datat cu monede de la sfârșitul secolului IV până în secolul VI. Pavajul acoperea o clădire, căreia i-am surprins zidul sudic, în C 24. Zidul era paralel cu latura de nord a incintei. În partea de vest a caroului 23, unde pavajul a fost perforat de o groapă, am surprins două niveluri de locuire, datate în secolul IV – în interiorul clădirii. În exteriorul clădirii, la sud de zidul amintit, am descoperit o podea din lut galben, care acoperea un canal de scurgere, realizat din pietre legate cu mortar. Dimensiunile canalului sunt: lățimea la exterior – 70 cm, lățimea la interior – 25 cm, adâncimea – 30 – 35 cm. Canalul era acoperit cu plăci de piatră, legate, de asemenea, cu mortar.

La sud de canal, în C 25, sub podeaua care-l acoperea, am descoperit un nivel de locuire cu foarte multe fragmente de zgură de sticlă în jumătatea estică a acestuia; probabil că în apropiere se găsește un cuptor.

Spre capătul secțiunii (la 0,5 m de sudul acesteia) am descoperit o amenajare circulară, din pietre legate cu pământ. Amenajarea, care are diametrul de 0,9 m, este legată de nivelul cu zgură de sticlă; probabil că aceasta a constituit baza unui stâlp.

Materialele arheologice descoperite în secțiune sunt relativ numeroase, însă în mare parte fragmentare. În urma unei prelucrări sumare, acestea pot fi clasificate astfel:

1. Ceramica:

- amfore LR 1, LR 2, Kuzmanov 16, Spatheia;
- farfurii Hayes 3, Hayes 10 și nord-africane;
- veselă de bucătărie locală;
- opaite;

2. Sticlăria:

- cupe și pahare datate în sec. IV – VI;

3. O fibulă cu piciorul întors pe dedesubt, întreagă, din bronz;

4. Monedele – 64 piese, repartizate cronologic astfel:

- un exemplar – secolul II;
- 55 exemplare – secolul IV (unele dintre acestea sunt încadrate în perioada respectivă doar după modul, deoarece sunt ilizibile);
- 4 exemplare – secolul V;
- 4 exemplare – secolul VI.

Pe lângă materialele romano-bizantine amintite, în unele straturi de nivelare au apărut și piese datate în

prima și în cea de-a doua epocă a fierului (câteva fragmente ceramice și o fibulă).

În campania viitoare vom prelungi secțiunea spre sud. ?Costel Chiriac, Dorel Paraschiv?

II. Sectorul Poarta de Vest

Cercetările din acest sector s-au dezvoltat în suprafață, spre turnul 2 pentru a surprinde poarta și cursul antic al râului Slava; în paralel am coborât până la nivelul plintei zidului de incintă și a turnului 3 în S 1/2001 și S 3a/2001.

Pentru că în campania din 2001 am reușit să cercetăm - din cele trei casete trasate la sud de pâraul Slava - doar caseta A, în 2002 am regândit dimensiunile acestora pentru a le proteja de o eventuală inundare de către apele Slavei; astfel caseta C a devenit S 3b și în locul casetelor A și B am trasat S 3a (8,5 x 4 m), între cele două suprafețe lăsând un martor de 2 m. În continuare, spre sud, la 2 m distanță, am trasat S 4a (11,5 x 6 m) și S 4b (4 x 4 m), apoi S 5 (11,5 x 6 m) cu un martor de 1 m între aceasta și S 4a,b. Dimensiunile suprafețelor au fost impuse de neregularitățile terenului aflat la dispoziția noastră (la vest și nord râul Slava, la est și sud terenuri proprietate personală). Prezentăm în continuare rezultatele preliminare ale cercetărilor.

În S 1/2001 am coborât printr-un sondaj de control perpendicular pe latura de nord a turnului 3 (T 3) și de-a lungul incintei (dimensiuni 3 x 1 m) până sub nivelul plintei incintei (-2,63 m față de colțul de sud-vest). Am constatat că în această zonă incinta a fost construită (sau refăcută masiv) la mijlocul secolului IV, nivelul corespunzător plintei fiind datat cu două monede (tip FTR – FH) și ceramică în această perioadă. La 0,30 m înălțime față de plinta incintei și la -1,90 m adâncime de colțul de sud-vest apare plinta lui T 3. S-a putut constata că ambele plinte sunt construite cu ajutorul cofragului, lățimile lor variind între 0,12 – 0,15 m (plintă T 3) și respectiv 0,14 – 0,17 m (plintă incintă).

Deasupra nivelului plintei lui T 3 apare un strat cu o grosime de 0,30 m constând în oase, cărbuni și material ceramic: trei fragmente de la amfore de masă, două fragmente de la amfore morcov, un fragment de la o amforă africană Key 25, fragmente de farfurii Hayes 10, două fragmente de oale, fragmente de la opaițe cu granule și un castron fragmentar Sântana Cerneahov.

În continuare, la -1,95 – 2,05 m apare un nivel din mortar alb cu bucăți mici de cărămidă, pietricele și scoici pisate, gros de 0,05 – 0,24 m, a cărui grosime descrește dinspre incintă spre vest (exterior cetate), nivel ce marchează o fază de refacere datată cu un depozit monetar descoperit în mortarul incintei și al turnului la acest nivel în 2001 (două monede) și 2002 (11 monede). De pe acest nivel am recoltat fragmente ceramice provenind de la trei amfore LR 2, două LR 1, trei amfore locale și una orientală, fragmente de baze de farfurii Hayes 3 și Hayes 10, fragmente de la cinci oale romano-bizantine executate din pastă grosolană și una din pastă fină, trei fragmente de căni, fragmente de la un castron din pastă cenușie și de la un altul cu buza dreaptă cu două șanțuri.

Urmează un strat de dărâmătură din piatră mărunță, cărămidă și pământ cu grosimea de 0,30 – 0,35 m din care am recoltat fragmente de la o amforă LR 1, o greutate de plasă și fragmente de la o oală cu gura șanțuită. Peste acesta, în profilul de nord, observăm un strat gros de 0,20 – 0,25 m de mortar dur, având în compoziție bazalt pisat. Stratul acesta este difuz și în stadiul actual al cercetărilor nu putem să distingem faza de reparație căreia i-ar putea corespunde. Deasupra nivelului de mortar cu bazalt și până la vegetalul actual, care în această zonă este foarte subțire, avem un strat de dărâmătură – mortar, pietricele, pământ și la 0,50 m distanță de incintă (spre vest) pe profilul de nord încep blocurile masive de piatră excavate în timp din incintă și turn.

La o examinare atentă a porțiunii de incintă dezvelită în acest sector se poate observa că aceasta e construită într-o primă fază în cofrag, din blochete de dimensiuni mijlocii, quasiregulat tăiate, îngrijit lucrat; de la nivelul de refacere datat cu depozitul monetar asizele sunt fie din blocuri de mari dimensiuni (0,47 x 0,28 m; 0,70 x 0,20 m), fie din blochete, uneori puse pe cant, cu pietricele pentru egalizare, aspectul general fiind unul neîngrijit.

Turnul, cel puțin spre punctul de intersecție cu incinta, e construit din blocuri masive de piatră (0,75 x 0,26 m; 0,80 x 0,22 m), ponderea acestora fiind mult mai mare pe latura de nord a turnului în comparație cu incinta.

În S 3a am surprins latura de sud al lui T 3 - parțial peretele interior și exterior, la adâncimile de -1 m în colțurile de sud-vest și nord-vest și -1,07 -1,10 m colțul de nord-est și pe profilul estic. Doar în colțul de sud-est am putut cobori la adâncimea de -2 m, până la nivelul plintei. S-a putut constata că în această porțiune turnul e construit din blochete de piatră de dimensiuni mijlocii, legate cu un mortar ce are în compoziție multă scoică pisată și fragmente de cărămidă. Pe latura de sud, T 3 prezintă o plintă dublă – reducerea grosimii zidului între fundație și elevație se face în două trepte, late de maxim 0,15 m, una aflată la adâncimea de -1,90 m și a doua la -1,65 m. La distanța de 1 m față de profilul estic, pe latura de sud, se adosează un zid a cărui grosime nu o cunoaștem încă, construit din blochete legate cu pământ, conservat pe 5 – 6 asize, dintre care trei sunt susceptibile de a constitui plinta. Acest zid, ce vine să dubleze incinta, e construit ulterior, cândva în secolul VI – prima asiză a plintei (?) suprapune cea de a doua treaptă a plintei turnului - așa cum o dovedește un depozit monetar alcătuit din 13 piese găsit împrăștiat în zid.

În colțul de sud-est de la plintă și până la nivelul actual de călcare am putut observa următoarele straturi și nivele:

1. un strat de arsură cu mulți cărbuni, ceramică (fragmente de amfore LR 1 și LR 2, un picior de amforă de Thassos, antrenat, cinci fragmente de oale) și sticlă, corespunzător primei trepte a plintei;
2. un nivel de lut galben, gros de 0,02 – 0,05 m, la nivelul celei de a doua trepte a plintei;
3. strat de pietre, cărămizi și pământ între -1,37 -1,40 m și treapta a doua a plintei;
4. nivel de mortar roșietic cu cărămidă și bazalt pisat, gros de 0,02 m;
5. strat de pământ cu foarte puțin material ceramic sau constructiv, între -1,15 -1,23 m și nivelul cu mortar;
6. nivel din pietricele și mortar, bucățele de granit și fragmente de cărămidă, între -1,05 m și -1,15/-1,23 m;
7. strat de dărâmatură - piatră, cărămidă, mortar, între -0,40 -1,05 m;
8. vegetalul antic;
9. vegetalul actual. ?Mihaela Iacob, Dan Aparaschivei?

III. Sectorul Necropolă

În urma ploilor torențiale din iunie și august, în necropola romano-bizantină a cetății Ibida – actualmente ocupată de proprietăți agricole, o lutărie și secționată de două drumuri de țară – au ieșit la iveală oase, urme de amenajări de morminte (tegule) și chiar inventar funerar (o fibulă). Au fost recuperate 31 de morminte situate între latura de nord a cetății și cavoul Tudorka: două morminte în punctul "Lutărie" (M 2, M 33), 16 morminte din lanul de porumb al Asociației de Proprietari "Dumbrava" Slava Rusă (M 2 – M13, M 21, M 22, M 31), cinci morminte pe cele două drumuri de țară (M 25 – M 29); pentru a verifica dispunerea și adâncimea la care apar mormintele am trasat – între M 3 și M 4 o secțiune cu dimensiunile de 32 x 3 m, orientată N – S, de unde am recuperat opt morminte (M 14 – M 20, M 23). Majoritatea mormintelor recuperate erau distruse de lucrările agricole - doar în opt cazuri avem de-a face cu schelete păstrate integral (M 11, M 12, M 18, M 19, M 23, M 25, M 29, M 32) – fapt ce ne permite să facem observații privind modul de amenajare a acestora numai în câteva cazuri. Aproape toate scheletele erau depuse în coșciuge – dovadă numeroasele piroane de fier culese din preajma scheletelor – și înmormântate în gropi simple (majoritatea), pe un pat de tegule (M 4, M 8), cu un șir de tegule pe partea stângă (M 10, M 21, M 26) sau pe partea dreaptă a scheletului (M 12, M 11, M 16, M 22, M 23), cu tegule în zona cutiei toracice (M 13) sau la cap (M 14). Sunt atât morminte de maturi, cât și de copii; într-un singur caz avem de-a face cu o înmormântare dublă – o femeie și un copil (M 17, M 18). Ele se regăsesc la adâncimi cuprinse între nivelul actual de călcare și -1,44 m, fără să putem surprinde în stadiul actual al cercetării vreo regulă în această privință. Mormintele mai timpurii – secolul IV p. Chr. – au inventar funerar: piese din ceramică (opaițe, ulcioare, cești), bijuterii, accesorii vestimentare, monede, în timp ce cele târzii (secolele V – VI p. Chr.) sunt lipsite, firește, de inventar. ?Mihaela Iacob, Andrei Soficaru, Nicușor Sultana, Vlad Popescu, Alina Neagu, Victor Nicolau, Leontin Istudor, George Băcuță?

IV. Sectorul Extra muros vest, I

La cca. 1 km vest de cetate și la 30 m nord de drumul negru ce duce de la Slava Rusă la Mănăstirea Uspenia, a fost trasată o secțiune (S 1), orientată N – S, lungă de 18 m și lată de 2 m, printr-o zonă cu multe pietre și tegule romane. În această secțiune, la adâncimea de -0,20 – 0,25 m, au apărut fundațiile a patru ziduri – unul orientat aproximativ N – S și celelalte perpendiculare pe primul. La 0,90 m sud de ultimul zid orientat E – V, lângă profilul de est, la -0,25 m față de actualul nivel de călcare, am descoperit un cuptor circular (exterior clădirii care s-a conturat parțial), cu diametrul de 80 cm.

Pentru dezvelirea întregului edificiu au mai fost trasate două secțiuni:

- S 2 – la 1 m est de S 1, cu dimensiunile de 8 x 4 m, aceasta pornind din dreptul metrelui 4 al S 1;
- S 3 – la 1 m vest de S 1, cu dimensiunile de 14 x 4 m, aceasta pornind din capătul nordic al S 1.

Am constatat că edificiul are cel puțin două încăperi:

- prima încăpere a fost surprinsă în S 1 și în S 2. Am putut determina doar latura de vest a acesteia, care măsoară 5,20 m. Laturile de nord și de sud au fost distruse parțial de culturile agricole, acestea păstrându-se pe lungimea de 3,35, respectiv 5,20 m, iar cea de est a fost distrusă în totalitate.

- a doua încăpere a fost surprinsă în S 1 și în S 2. A fost descoperit parțial zidul de nord (în S 1 și pe toată lățimea S 3, acesta intrând în lățimea de vest), pe o lungime de 5,40 m. În centrul S 3 a fost descoperită fundația unui pilon pentru susținerea acoperișului. Fundația se păstrează pe o singură asiză și are dimensiunile de 70 x 70 cm.

Fundațiile edificiului se păstrează pe o adâncime de cel mult 35 cm și au grosimea de 65 – 70 cm.

Edificiul a avut un singur nivel de funcționare, constând într-o podea din lut galben, ce se găsește la adâncimea de -0,20 – 0,30 m; peste aceasta au fost descoperite numeroase țigle și olane. Dimensiunile singurei țigle întregibile sunt 62 x 40 x 2 cm. Olanele au lățimea de 15 – 17 cm, grosimea de 2 – 2,2 cm și probabil aceeași lungime ca țiglele.

Materialele arheologice descoperite pe acest sector constau în câteva fragmente ceramice (majoritatea de la oale romane târzii) și șase monede datate între domniile împăraților Maximian și Valens.

Cercetările din campania viitoare vor urmări extinderea spre vest a săpăturii, pentru surprinderea întregului edificiu. ?Lucrețiu Mihăilescu-Bîrliba, Valentin Piftor?

V. Sectorul Extra muros vest, II

În vara anului 2001, la 50 – 60 m sud de cavoul Tudorka și la aceeași distanță nord de drumul negru ce duce de la Slava Rusă la Mănăstirea Uspenia (la cca. 1,5 km vest de cetate), a fost identificată o aglomerare de pietre, țigle și olane romane.

Cercetarea în această zonă s-a desfășurat pe 7 suprafețe (S 1 – 7), orientate S – N, scopul acesteia fiind delimitarea unui edificiu. Dispunerea și dimensiunile suprafețelor sunt următoarele:

- S 1 – 8 x 3 m;
- S 2 – la 1 m est de S 1, 10 x 3 m;
- S 3 – la 0,5 m est de capătul nordic al S 2, 3 x 2,5 m;
- S 4 – la 0,5 m est de S 3, 3 x 2,5 m;
- S 5 – la 0,5 m nord de S 4, 3 x 2,5 m;
- S 6 – la 0,5 m vest de S 5 și la aceeași distanță la nord de S 4, 3 x 2,5 m;
- S 7 – la 0,5 m vest de S 6 și la aceeași distanță nord de S 2, 3 x 3 m.

Edificiul a fost puternic afectat de lucrările agricole, fragmente de zidărie fiind surprinse doar în S 1, 2 și 3; este vorba de fundații surprinse pe cel mult trei asize și de elevații păstrate pe una sau două asize. Înălțimea maximă a acestora e de 35 cm, iar grosimea de 60 – 65 cm. Pietrele, de dimensiuni variabile, sunt

cioplite sumar și sunt legate cu pământ.

Planul edificiului nu poate fi reconstituit cu exactitate, datorită amploarei distrugerii; putem, totuși, afirma că acesta avea cel puțin două încăperi.

În S 1 a fost surprins un colț al clădirii, zidurile ce-l formează fiind orientate aproximativ SV – NE, respectiv SE – NV; primul se păstrează pe o lungime de 3 m, iar al doilea pe doar 1,05 m.

În S 2 am descoperit un zid care probabil compartimentează edificiul; acesta intră în profilul de V, este orientat SE – NV și se păstrează pe o lungime de 1,95 m. La sud de zid se găsește un fragment de pavaj (cca. 2,5 m²) din pietre de mari dimensiuni (cca. 50 x 35 – 40 cm). În colțul de NE al suprafeței a ieșit la iveală un alt fragment de zid; acesta este orientat SV – NE și se păstrează pe o lungime de 1,10 m.

În S 3 a fost surprins un alt colț al edificiului. Zidurile ce-l compun sunt orientate SV – NE, respectiv SE – NV; primul are o lungime de 1,75 m (în zona de SV se găsește o intrare), iar al doilea se păstrează pe 1,65 m. Unghiul pe care-l formează cele două ziduri e de cca. 80 grade.

Edificiul are un singur nivel de călcare, care se găsește la adâncimea medie de 40 cm, doar în colțul de nord-vest al S 2, acesta fiind surprins la 75 cm. Nivelul constă în pavajul din pietre din S 2 amintit mai sus și dintr-o podea tasată din lut în restul suprafețelor. Pe nivel se găsește un strat compact de țigle și olane, cu dimensiunile de 40 x 40 x 2–3 cm, respectiv 40 x 14–17 x 2–2,8 cm.

Materialele arheologice descoperite în acest edificiu constau în:

1. Ceramică:

- amfore fragmentare ce aparțin următoarelor tipuri: Zeest 75, Zeest 84 – 85, LR 2, burduf; una dintre piese poate fi considerată "de tranziție" între tipurile Dressel 24 și LR 2;

- capace de amfore;

- veselă de bucătărie locală – oale cu gura evazată și castroane cu buza dreaptă;

- un picior de vas (lustral?);

2. Sticlă:

- fragmente atipice;

3. Un clopoțel din bronz cu limba din fier, datat în secolul IV;

4. Monede:

- 12 exemplare, datate în secolul IV (până în timpul lui Valens).

La nord de S 7, în continuarea profilului de vest al acesteia, spre cavou, am trasat un sondaj de control, cu dimensiunile de 23 x 1 m. Săpătura s-a efectuat până la adâncimea de 60 cm, însă nu au fost identificate urme arheologice.

La est de S 5, în continuarea profilului de est al acesteia, am trasat un alt sondaj, cu dimensiunile de 20 x 1 m. Spre mijlocul acestuia, la adâncimea de -0,25 – 0,30 m, a fost descoperit colțul unui edificiu, ce continuă spre nord; în zonă au fost descoperite câteva fragmente de la oale datate în secolul IV și o gură de la un ulcior cu smalt verde-măsliniu, datat în secolul XI. În capătul estic al sondejului, în stratul vegetal, a apărut o monedă datată în secolul IV.

În campania următoare vom urmări cercetarea edificiului identificat în al doilea sondaj. ?Dorel Paraschiv, Mihai Paraschiv, George Nuțu?

VI. Sectorul Extra muros sud

La 185 m sud de zidul cetății, pe mijlocul drumului ce duce, pe sub pădure, la Mănăstirea Vovidenia, a ieșit la iveală, în urma ploilor, baza unui chiup romano-bizantin; pentru recuperarea vasului, am trasat o casetă de 2,5 x 2 m, perpendiculară pe drum, orientată E – V.

La adâncimea de -0,20 – 0,30 m, în profilul de vest al casetei a apărut dărâmătura unei locuințe

contemporane, iar la -0,70 –0,80 m un nivel de călcare de epocă romano-bizantină, datat cu fragmente de amfore LR 1, LR 2, oale locale, farfurii orientale, o ceșcuță cu caneluri, un picior de cupă din ceramică, o buză de la o cupă din sticlă și o monedă emisă de Justinian în anii 556 – 557.

Chiupul amintit ajungea până la nivelul romano-bizantin; din acesta se mai păstra doar baza (înălțimea păstrată – 40 cm, diametrul – 80 cm). Sub baza chiupului, a fost descoperit un mormânt de copil, ce fusese deranjat de un animal (oasele n-au fost găsite în conexiune anatomică). Din cele expuse rezultă că mormântul se datează după anii 556 – 557. ?Mihaela Iacob, Dorel Paraschiv?

Informații suplimentare online

[Raportul 2099 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
